Return

การวัดผลตอบแทนการลงทุนนั้นโดยมากแล้ว ก็เห็นว่าวัดกันเป็น Percent ต่อปีนะครับ ซึ่งก็จะบอกได้ว่า ต่อเงินลงทุน 100 บาทนั้น ในระยะเวลา 1 ปี ทำได้เท่าไร แต่ถึงอย่างนั้น ผลตอบแทนของปีนี้ก็ไม่ได้ยืนยันความแน่นอนของผลตอบแทนในปีหน้านี่นา เช่น ปีนี้ทำได้ 20% ก็ไม่แน่ว่าปีหน้าจะได้อีก 20%

เราจึงเสนอว่า เพื่อน ๆ น่าจะลองพิจารณาแบบนี้ดูดีหรือไม่ คือ มองผลตอบแทนนั้นว่าได้มาในรูปแบบไหน ได้มาจาก Capital Gain หรือว่า Dividend เราเชื่อว่า ผลตอบแทนที่ได้จาก Dividend มันน่าจะสม่ำเสมอกว่า ซึ่งก็เป็นแนวทางเดียวกับที่ Warren Buffet ใช้ คือ ซื้อหุ้นที่ให้ผลตอบแทนในรูปเงินปันผล มากกว่าที่จะหวัง Capital Gain และลงทุนระยะยาว มากกว่ามองราคาหุ้นในระยะสั้น ๆ ในระยะยาวแล้วการลงทุนเพื่อหวังเงินปันผลนี้ มักจะทำผลตอบแทนได้มากกว่าการลงทุนเพื่อหวัง Capital Gain

จริง ๆ ที่เราเขียนเรื่องนี้ก็เพื่อให้เพื่อน ๆ พอจะมองเห็นช่องทางการสร้างรายได้ จากสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้เพิ่มพูนรายได้จากทางอื่น ที่ไม่ใช่การทำงานประจำขึ้นมา ในความเป็นจริงนะครับ การเป็นมนุษย์เงินเดือนนั้นเป็นความเสี่ยงอย่างยิ่ง เพราะถ้ามองดูแล้วมันเป็นการสร้างรายได้ โดยยึดถือความสามารถส่วนตัวในการทำงานของคนเราเป็นหลัก ดังนั้นความเสี่ยงที่เราหมายถึงก็คือว่า ถ้าเมื่อไรเพื่อน ๆ สุขภาพไม่ดีไปทำงานไม่ได้ หรือ เกิดมีอุปกรณ์ วิทยาการใหม่ ๆ เข้ามาในการทำงานชนิดนั้น และเพื่อน ๆ ปรับตัวให้ใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ เหล่านั้นไม่ได้ ก็อาจจะทำงานต่อไปไม่ได้ ส่วนถ้ามองในแง่ของบริษัท หรือหน่วยงานแล้ว ถ้ามันเป็นอะไรไป เช่น บริษัทปิดกิจการ หน่วยงานนั้นถูกยุบหรือเลิก ก็ทำให้คนเราตกงานได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นจะดีกว่าหรือไม่ ที่พวกเราจะพยายามกุมชะตาชีวิตของตัวเอง ด้วยหนึ่งสมองและสองมือนี้

ภาษาทางวิชาการด้านการเงินส่วนบุคคลให้ความหมายของคำว่า Active Income กับ Passive Income ไว้ตามลำดับ คือ การทำงานเพื่อให้ได้รับรายได้ เช่น ทำงานเพื่อเงินเดือน ค่าจ้าง หรือ ค่านายหน้าเป็นต้น ส่วนรายได้อีกแบบคือ การที่มีสินทรัพย์ที่สร้างรายได้ให้บุคคลนั้นโดยไม่ต้องทำงาน เช่น มีหุ้นและได้เงินปันผล มี Condominium และได้ค่าเช่า เป็นต้น คือพวกเราที่เป็นมนุษย์เงินเดือนอยู่นี้มีรายได้จากทั้ง Active Income เป็นส่วนมาก และมีรายได้แบบ Passive Income เป็นส่วนน้อย หรือบางคนไม่มีเลย เราอยากบอกเพื่อน ๆ ว่า ให้พยายามสร้างรายได้ Passive Income ให้มาก ๆ เข้าไว้เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินให้ตัวเอง ด้วยว่า Passive Income นั้น จะเข้ามาอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าในเวลาที่เราไปทำงานหรือไม่ไปทำงาน ไปท่องเที่ยวหรืออยู่บ้าน ป่วยหรือไม่ป่วย อย่ารอให้ถึงวัยเกษียณอายุแล้วค่อยมาคิด มันจะไม่สายไปเสียแล้วหรือ เริ่มกำหนดทางเดินแห่งชีวิตของตัวเองตั้งแต่วันนี้ ก่อนที่จะไม่มีอนาคตให้กำหนดเถอะ

การวัดความมั่นคงทางการเงินส่วนบุคคลนั้น ตามความเห็นของเรา มันวัดได้จากรายได้ในส่วนที่เป็น Passive Income ลบด้วยรายจ่ายประจำเดือน ซึ่งถ้าเพื่อน ๆ คิดออกมาแล้วได้ผลเป็นบวก แสดงว่าเริ่มมีความมั่นคงทางการเงินส่วนตัวแล้ว แต่ถ้าเป็นศูนย์ หรือติดลบ แสดงว่ายังไม่มั่นคงทางการเงิน

ทีนี้เราก็พอจะรู้แล้วว่าเรามั่นคงทางการเงินหรือไม่ ถ้ามั่นคงแล้ว มันก็ขึ้นอยู่กับเราต่อไปว่าเราจะเดินไปสู่ความมั่งคั่งด้วย หรือจะพอเพียงอยู่เท่านี้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างหลัง ก็จะทำให้เพื่อน ๆ บรรลุสู่อิสรภาพของชีวิตเลย

ทีเดียวเชียวล่ะ แต่ถ้าเพื่อนคนไหนอยากเดินต่อไปสู่ความมั่งคั่งก็เป็นสิ่งที่น่าจะทำได้

ในสังคมเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอย่างในประเทศไทยปัจจุบันนี้ เห็นได้ชัดว่าอะไร ๆ ก็วัดกันด้วยเงิน เงินมีบทบาทในการดำรงชีวิตของคนเรามากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน เราเองหวังว่าเพื่อน ๆ คงจะมีความเข้มแข็ง มีความรู้ความสามารถ และกล้าหาญเพียงพอที่จะลุกขึ้นสู้ ให้ตัวเองหลุดพ้นออกจากบ่วงแห่งอำนาจของเงินตรา การมีอิสรภาพทางการเงิน จะทำให้พวกเราไม่ตกเป็นทาสของเงิน ไม่ต้องทำงานเพื่อเงิน และเป็นเจ้าแห่งชีวิตของตัวเองอย่างแท้จริง เงินต้องทำงานให้เรา ไม่ใช่ให้คนเราไปทำงานเพื่อเงิน

ทั้งนี้เราก็ไม่ได้หมายความว่าในการซื้อหุ้นเพื่อหวังเงินปันผลนั้นเราจะไม่ขายหุ้นเลย แต่ถ้าหุ้นขึ้นไปถึงราคาที่เราวิเคราะห์แล้วว่ามันเต็มมูลค่าแล้ว เราก็ควรจะขายออกไป หรือไปพบว่ามีหุ้นที่ให้เงินปันผลดีกว่า และกิจการมั่นคง มีการเติบโตที่ดี ก็ควรขายหุ้นตัวเก่าเพื่อเอาเงินไปซื้อก็ได้ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ส่วนมากแล้วจะทำให้เรากำไรได้มากทีเดียว และก็จะมาช่วยเพิ่ม Passive Income ของเราให้มากขึ้นด้วยนะ ถ้าพวกเราทำแบบนี้ให้ได้หลาย ๆ รอบ เงินลงทุนก็จะเติบโตขึ้น เหมือนต้นไม้ที่เราเคยเขียนไปแล้วไง เมื่อเราปลูกต้นไม้ให้มันใหญ่โต แผ่กิ่งก้านสาขาออกมาเราก็จะได้ทั้งร่มเงา และได้ลิ้มรสผลอันหอมหวานอีกด้วย

อย่ามัวแต่คิด ลงมือทำซะตั้งแต่วันนี้ก่อนที่วันเวลาจะผ่านไป แล้วมานั่งเสียดายเมื่อภายหลัง โอกาสเปิดอยู่เรื่อยไปแหละ แต่เวลาของคนเรานั้นมีจำกัด เพื่อน ๆ เลือกได้ว่าจะเป็นคนที่นั่งดูความสำเร็จของคนอื่น แล้ววิจารณ์อย่างโน้นอย่างนี้ หรือจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จแล้วนั่งให้เค้าวิจารณ์แทน

จงกำหนดอนาคตด้วยตนเอง